

از پرسش تا پویش

محمد داوری

ابراهیم ریسی در مراسم آغاز سال تحصیلی از دانش‌آموزان خواست به جای پرسش مهر، پویش مهر را جایگزین کنند. پس از دوم خرداد و در دولت سیدمحمد خاتمی طرحی در آموزش و پرورش به اجرا گذاشته شد که بر اساس آن هر سال با شروع سال تحصیلی رییس‌جمهور پرسش یا پرسش‌هایی را مطرح می‌کرد تا دانش‌آموزان در قالب‌های مختلف هنری و ادبی به آن پاسخ بدهند، پرسش‌هایی که بیشتر از موضوع پرسش درصد توسعه و تعمیق پرسشگری و تقویت قدرت تفکر و توسعه تفکر نقاد بود. این طرح که بعداً دارای دستورالعمل‌های گسترده‌ای شد، همه ساله در دولت‌های مختلف حتی دولت احمدی‌نژاد هم اجرا شد و در کنار این طرح، شورای دانش‌آموزی و مجلس دانش‌آموزی از مهم‌ترین طرح‌های تربیتی برای پرداختن به تربیت شناختی و اجتماعی و سیاسی دانش‌آموزان بود که صرف‌نظر از کم و کیف اجرای آن در دولت‌های مختلف و صرف‌نظر از نقد و نظرهایی که در این زمینه وجود دارد در این نظام آموزشی ناکارآمد بهانه و ابزاری بود برای اهمیت دادن و نقش دادن به دانش‌آموزان و دعوت آنها به پرسشگری و مشارکت منتقدانه و مطالبه‌گرانه و نقش‌آفرینی‌های هویت‌بخش و امیدآفرین که عزت نفس و اعتماد به نفس آنها را می‌توانست ارتقا ببخشد. حالا ابراهیم ریسی در آغاز سومین سال تحصیلی دولتش از طرحی پرده برداشت که با جایگزینی پویش به جای پرسش با نگاهی ابزاری از دانش‌آموزان خواسته است تا بروند و پای سخنان پدران و مادران و پدربزرگ‌ها و مادربزرگ‌ها بنشینند تا ببینند جمهوری اسلامی ایران و ایرانیان را از چه نقطه‌ای به چه نقطه‌ای رسانده است و دستاوردهای نزدیک به نیم قرن را به تصویر بکشند. اینکه طرح پویش مهر چگونه اجرا خواهد شد باید به انتظار نشست و سال بعد و سال‌های بعد در مورد آن ارزیابی کرد و نظر داد، اما الان می‌شود تا حدی تصور کرد که چقدر کارهای نمایشی و کم محتوا صورت خواهد گرفت تا مثل خیلی از کارها که در این دولت با سر بردن مسوولان زیر برف بدون توجه به واقعیت‌ها و متکی بر توهم صورت می‌گیرد با کلی صرف هزینه و وقت و انرژی به نمایش گذاشته شود.

اما آنچه بیش از همه نگران‌کننده است و از همان سال نخست شروع به کار دولت ریسی با معرفی وزرای بسیار ضعیف و بعد عمر کوتاه وزیر

منتخب و آمدن يك فردي از همان جنس به روشني قابل تشخيص بود كه جاىگاه آموزش و پرورش در اين دولت كجاست و نگرش اين دولت به اين مقوله چگونه است كه متاسفانه اين جاىگاه و نگرش موجب شده است تا به نسبت گذشته نظام آموزشي ناكارآمدتر و مدارس بيش از گذشته از كارکرد و جاىگاه خود فاصله بگيرند و معلمان ناراضىتر و دانشآموزان و والدين نااميدتر از گذشته شوند و حالا هم با حذف پرسش و جاىگزيني پويش، آب پاكي روي دستان دلسوزان و منتقدان نظام آموزشي ريخته و مشخص شد در اين دولت اميدي براي شنيدن صدای منتقدان و دلسوزان و كارشناسان نيست.

منبع: روزنامه اعتماد 8 مهر 1402 □□□□□□